Dijous 6 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,27-33): En aquell temps, sortiren Jesús i els seus deixebles cap als pobles de Cesarea de Filip. I en el camí preguntava als seus deixebles, dient-los: «Qui diuen els homes que soc jo?». I ells li respongueren: «Joan Baptista, i altres que Elies, i altres que un dels profetes». I ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». Responent Pere, li diu: «Tu ets el Crist» (...).

I començà a ensenyar-los: «Convé que el Fill de l'home pateixi moltes coses i sigui reprovat pels ancians i els grans sacerdots i els escribes, i sigui mort i al cap de tres dies ressusciti» (...).

La confessió de Pere al camí cap a Jerusalem

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui contemplem una fita al camí de Jesucrist: la confessió de Pere. Jesús pregunta als deixebles què diu la gent d'Ell i què en pensen ells. Les opinions de la gent constitueixen aproximacions —des del passat— al misteri de Jesucrist i tenen quelcom en comú: situen Jesús en la categoria dels profetes (Elies, Jeremies, el Baptista...). Però no abasten la seva naturalesa divina.

Pere respon en nom dels Dotze amb una declaració que s'allunya clarament de l'opinió de la "gent": "Tu ets el Messies" (o, també, segons passatges paral·lels, "Ungit", "Fill de Déu"). Immediatament després, Jesús anuncia la seva passió i resurrecció, i afegeix un ensenyament sobre el camí dels deixebles: consistirà a seguir el "Crucificat" en un "perdre's a si mateixos".

—En la seva confessió, Pere utilitzà "paraules de promesa" de l'Antiga Aliança: fou una confessió com "a les palpentes". Aquella confessió adquirí la seva forma completa quan Tomàs tocà les ferides del Ressuscitat i exclamà commogut: "Senyor meu i Déu meu!".